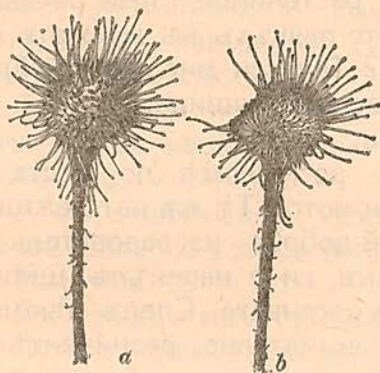

Гигантската пъкъ австралийска росянка развива стебла, които достигат 50 до 65 см. на височина.

А, вижте, нашата витوشка росянка, стебленцата ѝ израстват между листчетата и не сж по-високи отъ 15—20 см.

На всѣко коренче по четири — петъ стебленца, укичени на върха съ по 6—12 едва забележими бѣли цвѣтчета като звездички. Но тѣзи нѣжно-бѣли цвѣтчета не се радватъ много на слънчевитѣ лжчи. За часъ—два и се скриватъ въ дълбокитѣ си зелени чашки. Тѣ сж много чувствителни къмъ слънцето и затова не могатъ да изтрайватъ за дълго.

Фиг. 3. Листчета на росянка съ власинки и лепливи капчици.

— Докато чичо Иванъ ни описваше росянката, която бѣше отскубналъ съ прѣстъ (земя) около коренчето ѝ, стана едно чудо.

Предъ очитѣ на всички прехвъркна една мушица и полетя право къмъ роснитѣ листчета на росянката, която бѣше въ ржцетѣ на чичо Иванъ.

За мигъ малката мушица бѣ върху едно отъ листчетата. Крилцата ѝ трѣпнаха, главичката се наведе напредъ, като че диреше нѣщо.

— Внимавайте добре, извика чичо Иванъ. Ето, сега ще видите сами на какво е способно това малко растение. Съ затаенъ дѣхъ всички следѣхме какналата мушица върху листчето. Крачката на мушицата бѣха здраво прилепени къмъ нѣколко росни капчици върху власинкитѣ. Мушицата, изглежда, разбра, че бѣ измамена, но всичко бѣше късно. Колкото по-вече трѣпкаха крилцата, толкова по-вече затѣваха крачката въ лепкавата течностъ, която се изливаше въ изобилие изъ главичкитѣ на ресничкитѣ. Листчето на росянката, като че се събуди отъ дълбокъ сѣнъ. Докато по-рано стоеше съвсемъ спокойно, сега мно-